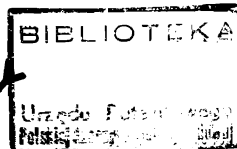

10 lipca 1930 r.

B42f 21/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12036.

Kl. 11 e 28.

Wilhelm Schleifer
(Wiedeń, Austrija).

Konik do kart kartotekowych.

Zgłoszono 20 marca 1929 r.

Udzielono 5 maja 1930 r.

Pierwszeństwo: 23 marca 1928 r. (Austrija).

Przedmiotem wynalazku jest konik, który wkłada się poprzez szczeliny, znajdujące się na brzegu kartki, i który z jednej strony opiera się o brzeg karty, zaś z drugiej strony o brzeg szczeliny.

Od znanych koników tego rodzaju, przedmiot wynalazku różni się tem, że składa się on z dwóch sprężynujących ku sobie ramion, z których jedno zaopatrzone jest w garb, skierowany w stronę drugiego ramienia. Przy włożeniu konika do szczeliny karty w kierunku brzegu, garb wystaje nad brzegiem i zabezpiecza konik w jego położeniu.

Dzięki tej specjalnej budowie konika ułatwione zostaje jego zakładanie i wyjmowanie, przyczem zabezpiecza się długość jego używania.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia kartę kartotekową z nasadzonym konikiem, zaś fig. 2 — przekrój podłużny wzdłuż linii A—A fig. 1.

Konik wykonany jest ze zgiętego paska blaszanego o nierównych ramionach, którego ramię dłuższe *a*, w przedstawionej odmianie wykonania, posiada ścięte rogi, podczas gdy krótsze ramię *b*, posiada garb *c*, wystający od wewnątrz. Odległość tego garbu od zagięcia blaszanego paska równa się oddaleniu szczeliny, umieszczonej równolegle do brzegu karty, od tego brzegu.

Konik, jak to przedstawia fig. 2, siedzi mocno na karcie, ponieważ jego dolne zgięcie znajduje pewne oparcie w szczelinie *d* karty *i*, zaś garb *c* opiera się o brzeg karty.

Ponieważ dłuższe ramię *a* posiada ścięte rogi, przeto konik może być łatwo włożony przez szczelinę. Konik może być wykonany z dowolnego materiału, posiadającego odpowiednią elastyczność, przyczem obydwa ramiona mogą być również jednakowej długości.

Zamiast garbu, przedstawionego na rysunku, konik może posiadać występy lub tym podobne części, względnie zagięcie w klamrze drutowej, tworzącej konik, przyczem zagięcie to umożliwia opieranie się konika o brzeg karty.

Jak to znanem jest przy innych konikach, karty mogą być także zaopatrzone w szereg szczelin (na fig. 1 oznaczone literami *d, e, f, g, h*), do których mogą być wło-

żone, w zależności od potrzeby, konik lub koniki.

Zastrzeżenie patentowe.

Konik do kart kartotekowych, znamieny tem, że jedno ze sprężynujących ku sobie ramion konika, zaopatrzone jest w garb, skierowany do drugiego ramienia, który przy wkładaniu konika do szczeliny w kierunku brzegu, wystaje ponad nią, dzięki czemu zabezpiecza go w jego położeniu.

Wilhelm Schleifer.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

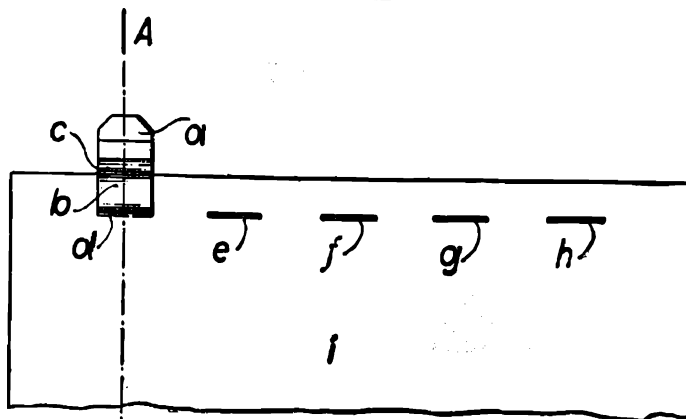

Fig. 2

